

Referat despre domnia lui Saul, primul rege al israelitilor

Vestea infrangerii filistinilor strabatu triburile evreilor ca un fulger. Confruntarea deschisa dintre acestia si filistini (grupul pelesetilor din "popoarele marii"), care se perpetua de cateva decenii, se apropiase de un varf care nu mai putea fi amanat; lupta hotaratoare a fost data in apropierea cetatii filistine Ghibea. Victoria evreilor a sosit intr-un moment in care acestia, siliti de presiunile populatiilor exterioare, dar si de incompleta stapanire asupra populatiei canaaneene bastinase, puneau in discutie viabilitatea vechiului regim al judecatorilor, care a dat randament in timpul migratiei.

Pentru ca evreii - nume aparut tarziu, in ultimele carti ale Vechiului Testament (ei insisi se numeau yehuddi, pronuntat nuli", de aici latinescul "iudaeus") - populatie semitica Originara din Mesopotamia, inrudita cu arameii, au patruns pe teritoriul Palestinei (Canaan) prin anii 2000 i.e.n., venind, probabil, din statul sumerian Ur. Dupa Biblie, trecerea evreilor la monoteism ar fi avut loc in timpul acestei migratii, in popasul Harran, sub conducerea lui Abraham, unul dintre patriarhi. Este epoca cunoscuta sub numele "a patriarhilor" (Abraham, Isaac, Iacob). in Palestina ei au gasit populatia semita sedentara a canaaneenilor .

Pe la 1660 i.e.n., in timpul dominatiei hicsosilor in Egipt, cu ingaduinta acestora, o parte din triburile evreilor, care treceau in epoca la sclavagism, a inceput penetrarea in Egipt in grupuri, dupa cum se poate descifra si pe fresca de la Beni-Hassan. Stabiliti la Uadi Tumihat (Gessen), evreii au fost supusi ai faraonului timp de 430 de ani si, spre sfirsitul domniei lui Ramses al II-lea, pe la 1230 i.e.n., incep reintoarcerea spre Palestina; in acea epoca, poate fi plasat episodul ratacirii prin pustii Sinaiului sub conducerea biblicului Moise, care dadu evreilor o lege teocratica (Torah).

Conform mai vechilor percepte considerate ale lui Abraham, evreii devenira poporul Aliantei (cu Iahve, dumnezeul evreu), Indrumat spre "tara fagaduintei" (Canaa Palestina) si ale carui forte trebuiau puse in slujba raspandirii credintei in Iahve. A fost instituit un cler cu functii bine precizate, precum si un loc de cult: Tabernacolul, templu portativ, de 30/10 coti, impartit in doua incape dintre care ultima, "Sfinta Sfintelor", adapostea "Arc Aliantei", cutia de lemn care inchidea cele doua "table al Legii" (Torah), pe care era gravat "Decalogul" (cele 10 porunci). Torah, Scripturile (opere literare si istorice) . "Prorocirile" (cuvantari ale prorocilor) au constituit Vechi Testament si, mai tarziu impreuna cu Noul Testament, Bibli Primele cinci carti ale Bibliei, formand Pentateucul (Geneza Exodul, Leviticul, Numerii si Deuteronomul), sunt considerate printre cele mai vechi texte ebraice.

In a doua jumata a secolului al XIII-lea i.e.n., triburile evreilor se reaseaza in Palestina unde regasesc pe canaaneeni, dar si evrei care nu migrasera in Egipt. Este perioada "judecatorilor", conducatorii, impreuna cu consiliul aristocratiei gentilice, celor 12 triburi de evrei (cei mai cunoscuti: Gedeon, Iefta, Samson, Samuel, profetesa Debora). Sub conducerea lui Iosua evreii cuceresc teritoriul, fuzioneaza cu canaaneenii a caror limba si cultura o adopta. In acest context s-au petrecut invazia "popoarelor marii" si, prin fixarea filistinilor in Gaza, conflictele cu acestia. Victoria

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

de la Ghibea avea, deci o deosebita importanta pentru mentinerea triburilor evreii in acest teritoriu nou pentru majoritatea lor. De la Ghibea, data cu vestea victoriei asupra filistinilor, sosea si numel celui care i-a condus pe evrei in lupta: Saul, din tribul beniaminitilor.

Era exact ceea ce ii lipsise pana atunci judecatorului Samuel pentru a unge un rege unic al evreilor. Ceea ce s-a si facut, in jurul anului 1025 i.e.n. Saul devenea prim rege al statului iudeo-israelian, a carui constituire a fost posibila si datorita vidului de putere in cele doua mari imperii orientale vecine: Asiria, redusa de invazia arameilor la frontierele sale firesti, Egiptul, framantat de certuri dinastice dupa disparitia dinastiei a XX-a. incoronarea lui Saul prin ungere (mir) de catre un judecator, functie cu atribute civile si religioase, conferi monarhiei ebraice, de la constituit si un caracter religios.

Domnia lui Saul (1025-1013 i.e.n. a fost un razboi aproape continuu contra populatiilor din granitele statului (filistini, ammoniti, moabiti, amaleciti, idumeeni¹), contra unor revolte interne datorate canaaneeni-lor, dar si triburilor ebraice. in acest context politic complex, incercarea lui Saul de a se elibera de tutela preotilor, a judecatorilor, ii fu fatala. Nu numai ca acestia isi retrasera sprijinul, dar chiar incitara la nesupunere. Astfel, Samuel il unse rege, in secret, pe David, din tribul iudeilor, care se intinsese pe campul de lupta. Saul, probabil informat, incearca sa si-l faca pe David aliat, dandu-i fiica, Micol, de nevasta, dar nu reusi sa stinga ambitiile tanarului David. Aresta ascundea, sub preocuparile sale muzicale (era un barpist de talent), o deosebita inzestrare de militar si diplomat. Persecutat de Saul, David s-a declarat in secret amic al filistinilor. Cert este ca Saul, aflat in 1013 i.e.n. in fata unei noi lupte decisive cu filistinii, se trezeste tradat de David, care nu se prezenta, impreuna cu corpul sau de oaste (tribul iudeu), pe campia Esdraelon.

Cu fortele slabite de aceasta tradare, Saul pierde lupta, cunoscuta si sub numele de lupta de la Ghelbo. in timpul luptei pier si trei fii ai lui Saul, intre care Ionathan, ce trebuia sa-i fie urmas lui Saul; Filistinii atarnara trupul decapitat al lui Saul de zidul Betshanului, din Galileea, iar capul i-l purtara "prin toata tara filistinilor". Pierirea lui Saul, primul rege evreu, n-a insemnat dizolvarea monarhiei si a statului iudeo-israelian. (Numele Palestina" a fost folosit mai tarziu, de Herodot, prin transferarea numirii date de egipteni filistinilor (peleseti) asupra teritoriului diulre Mediterana si desertul sirian.) David avea sa fixeze regalitatea si statul evreu, ce intra in "veacul de aur".